

15. O quam sermo tuus dulcis,
O quam rectus, blandus, lenis!
Hinc terrebas malivolos,
Hinc mulcebas benivolos.
16. Firmo corde retinebas
Hos subiectos, quos habebas,
Nullum tibi ab animo
Rapuerat oblivio.
17. Te denique meliores
Cunctos esse referebas.
Maior eras imperio,
Inferior obsequio.
18. Hunc tu fratrem nominabas,
Illum patrem praedicabas,
Universis adgaudebas,
Agnus interprocedebas.
19. Tamquam mater refovebas,
Tamquam pater diligebas,
Cum tristibus tristabaris
Et cum letis letabaris.
20. Et quid dignum de te loquar,
Cui Christus vita erat,
Cui mundus sorduerat,
Et spes fixa cælo stabat.
21. Vita tibi fastidium,
Mors erat desiderium.
Numquam tuus hic animus
Requiescebat penitus.
22. Ave, pater egregie,
Meę quędam pars animę,
Nunc tecum occumbere
Satius est, quam et vivere.
23. Quis tam, ut tu me diliget,
Quis me dignum efficiet,
Tuis sterni cineribus
Et relevari precibus?
24. Iam animam salutamus,
Corpus terre commendamus,
Resumpturam mox spiritum,
Cum venit iudicium.
25. Tunc tu iustis relucebis
Et festivis apparebis,
Ut sol fulgens persplendens
Tenebris spretis omnibus.
26. Pio vultu contemplare
Tuum gregem et agnosce,